

Prasība, kas celta 2010. gada 20. aprīlī — GEA Group/Komisija**(Lieta T-189/10)**

(2010/C 179/77)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: GEA Group AG (Bochum, Vācija) (pārstāvji — A. Kallmayer, I. du Mont un G. Schiffers, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt lēmuma par grozījumiem 1. pantu daļā, kurā prasītājai ir uzlikts naudas sods;
- pakārtoti, samazināt lēmuma par grozījumiem 1. pantā prasītājai uzlikto naudas sodu;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja vērsas pret Komisijas 2010. gada 8. februāra Lēmumu C(2010) 727, galīgā redakcija, ar kuru Komisija ir grozījusi savu 2009. gada 11. novembra Lēmumu C(2009) 8682, galīgā redakcija, lietā COMP/38.589 — siltuma stabilizatori, cita starpā arī attiecībā uz prasītāju (turpmāk tekstā — "Lēmums par grozījumiem"). Grozījums atteicas uz Komisijas Lēmuma C(2009) 8682, galīgā redakcija, 2. punkta 31. un 32. apakšpunktu par prasītājas solidāro atbildību.

Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza piecus prasības pamatus.

Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka esot pārkāptas tiesības uz aizstāvību, jo pirms lēmuma par grozījumiem pieņemšanas tā neesot tikusi ne uzklautā, ne arī citādi iesaistīta procedūrā. Kā otro prasības pamatu prasītāja norāda lēmuma par grozījumiem nepilnīgo pamatojumu, jo tas esot pamatots tikai ar to, ka nav ņemta vērā Regulas (EEK) Nr. 1/2003⁽¹⁾ 23. panta 2. punktā noteiktā maksimālā robeža, kas esot jāievēro pēc iestādes iniciatīvas, un neesot norādīts individuāls pamatojums attiecībā uz prasītāju. Trešajā prasības pamatā prasītāja apgalvo, ka

lēmumam par grozījumiem, kas attiecībā pret noteiktiem adresātiem jau esot stājies likumīgā spēkā vai arī, attiecīgi, ir pārsūdzēts tiesā, neesot juridiska pamata. Kā ceturto prasības pamatu prasītāja norāda, ka nav pieļaujams grozīt naudas sodu viņai par ļaunu. Noslēgumā prasītāja norāda uz noilgumu, jo lēmums par grozījumiem esot pieņemts pēc Regulas Nr. 1/2003 25. panta 6. punktā paredzētā noilguma termiņa beigām.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 20. aprīlī — Greenwood Houseware (Zhuhai) un citi/Padome**(Lieta T-191/10)**

(2010/C 179/78)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Greenwood Houseware (Zhuhai) Ltd (Zhuhai City, Ķīna), Brabantia S&S Ltd (Honkonga, Ķīna), Brabantia S&L Belgium NV (Overpelt, Beļģija), Brabantia Belgium NV (Overpelt, Beļģija), Brabantia Netherlands BV (Valkenswaard, Nīderlandē) un Brabantia (U.K.) Ltd (Bristol, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — E. Vermulst un Y. van Gerven, lawyers)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Padomes 2010. gada 19. janvāra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 77/2010⁽¹⁾;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus; un
- piespriest personām, kas iestājušās lietā, atlīdzināt savus tiesāšanās izdevumus pašām.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasības pieteikumu prasītāji saskaņā ar LESD 263. pantu lūdz atcelt Padomes 2010. gada 19. janvāra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 77/2010, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 452/2007, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu tādu gludināmo dēļu importam, kuru izcelsme, *inter alia*, ir Ķīnas Tautas Republikā.

Savu prasījumu pamatojumam prasītāji izvirza šādus pamatus.

Pirmkārt, sniedzot papildu informāciju pēc apstrīdētās regulas publicēšanas, Padome esot pārkāpusi Padomes Regulas (EK) Nr. 1225/2009⁽²⁾ 20. panta 4. punktu un prasītāju tiesības uz aizstāvību. Eiropas Savienības iestādes pirms apstrīdētā regula tika pabeigta un nosūtīta Padomei pieņemšanai neesot informējušas prasītājus par jaunajiem faktiem un apsvērumiem, kuri pamato izmaiņas antidempinga maksājumā un nav devušas prasītājiem iespēju iesniegt jaunus argumentus vai padarīt skaidrāku iepriekš sniegto informāciju, kas būtu varējis radīt papildus antidempinga maksājuma samazināšanu.

Otrkārt, Padome, nosakot eksporta cenu, esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pārkāpusi Padomes Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 9. punktu un 11. panta 10. punktu. Savienības iestādes, nosakot eksporta cenu, kļūdaini esot atskaitījušas 38,1 % antidempinga maksājuma, jo prasība minētās regulas 11. panta 10. punktā jauna eksportētāja gadījumā neesot jāpierāda. Turklāt Savienības iestāžu antidempinga maksājuma atskaitīšanas noteikšana esot balstīta uz kļūdainu faktu vērtējumu.

Treškārt, Padome esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, pārkāpusi principu ievērot pienācīgu rūpību un labas pārvaldības un nediskriminācijas principus, un kļūdaini piemērojuši Padomes Regulas (EK) Nr. 1225/2009 2. panta 10. punktu, nepareizi koriģējot eksporta cenu un parasto vērtību. Savienības iestādes kļūdaini esot atskaitījušas no eksporta cenas tiešās izmaksas, kuras prasītāji nebija samaksājuši attiecībā uz attiecīgo preču eksporta daļu, un esot nepareizi paaugstinājušas parasto vērtību sakarā ar neatgūstamo PVN par eksporta pārdevumiem, kaut arī šāda korekcija neesot tikusi veikta sākotnējās izmeklēšanas ietvaros.

Visbeidzot, Savienības iestādes, neatzīstot *Greenwood Houseware (Zhu Hai) Ltd* uzņēmuma, kurš darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statusu, esot pieļāvušas acīmredzamu kļūdu vērtējumā, pārkāpušas principu ievērot pienācīgu rūpību un labas pārvaldības un nediskriminācijas principus, un kļūdaini piemērojušas Padomes Regulas (EK) Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta b) un c) apakšpunktus. Savienības iestāžu atteikums atzīt prasītāja *Greenwood Houseware (Zhu Hai) Ltd* uzņēmuma, kurš darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statusu esot bijis pamatots ar kļūdainu iesniegto faktu un pierādījumu vērtējumu. Turklāt no Savienības iestāžu puses, vērtējot visus attiecīgos aspektus attie-

cībā uz minētās regulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta 2. un 3. kritērija piemērošanu, esot trūkusi pienācīga rūpība.

- (¹) Padomes 2010. gada 19. janvāra Īstenošanas regula (ES) Nr. 77/2010, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 452/2007, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu tādu gludināmo dēļu importam, kuru izcelsme, *inter alia*, ir Ķīnas Tautas Republikā (OV L 24, 1. lpp.).
- (²) Padomes 2009. gada 30. novembra Regula (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 343, 51. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 26. aprīlī — Ferracci/Komisija

(Lieta T-192/10)

(2010/C 179/79)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Pietro Ferracci (*San Cesareo*, Itālija) (pārstāvis — A. Nucara, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

— atcelt Komisijas lēmumu, kas ietverts 2010. gada 15. februāra vēstulē, ar kuru atbildētāja ir noraidījusi prasītāja iesniegtās sūdzības;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir iesniegta par lēmumu, kas ietverts 2010. gada 15. februāra vēstulē, ar kuru ir noraidīta prasītāja iesniegtā sūdzība.

Šī sūdzība attiecas uz atbrīvojumu no pašvaldības nekustamā īpašuma nodokļa, kas paredzēts 7. panta 1. punkta i) apakšpunktā Dekrētlikumā Nr. 504/1992, kurš atbilstoši 7. panta 2.a punktam Dekrētlikumā Nr. 203/2005, kas pārveidots par